

Titel: IX.

Citation: "IX.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e107319.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Tscherning:

Da jeg hører, at det ærede Medlem, der nys satte sig, dog muligen vil stille et Forslag i den af ham antydede Retning, har jeg ikke troet, at burde undlade at gjøre nogle Bemærkninger i saa Henseende. Det vil maaskee overraske mange af de Herrer, naar jeg begynder med at sige, at jeg ikke vilde være aldeles utilbøielig til at give ham Medhold, naar jeg betragtede hvad han har foreslaaet som muligt, thi det er kun paa Grund af dets absolute Umulighed, at jeg ikke kan gaae ind derpaa, og jeg troer, at Umuligheden ligger deri, at vi befinde os paa et Terrain, hvor en Arvelighed af den Natur ikke kan trives. Jeg troer, at det ærede Medlem, naar han har betragtet de europæiske Forhold, ikke nøie har seet hvad den Arvelighed betyder, som her er Spørgsmaal om. Hverken i Frankrig, hvor der har bestaaet, eller i England, hvor der endnu bestaaer et arveligt Pairie, er det en Eiendomsarv, men det er en Familiearv; det er Navnet og Titelen, der arves, men ikke Eiendom, og dersom her er Noget, som gjør et arveligt Førstekammer umuligt, saa er det netop det at det ærede Medlem støttede det paa Godseiendom, og han kunde kun støtte det derpaa; men det kan ikke støttes paa Godseiendom, just fordi det er Jordsmonnet, hvorpaa vi Alle boe, som ikke kan stilles i nogen indskrænset politisk Kreds. I England finder man næsten ingen, eller dog meget saa sluttede Eiendomme, som følge med Pairierne, men man finder Noget der, som vi her savne, og som maa erkjendes for et vigtigt princip, nemlig en Arvelov, der er eens for Alle, som giver til den ældste Søn, naar ikke anderledes af Faderen er bestemt, al den faste Eiendom, og dette gjælder ikke alene for Paires Søn, det gjælder ogsaa for Smedens Søn og Skomagerens Søn. Dersom en lignende Arvebestemmelse bestod her i Landet, saa vilde ogsaa en ganske anden Respect for en saadan Arvelighed findes hos os, og da vilde man ogsaa kunne finde sig i, at denne i sit høieste Stadium fik en politisk Repræsentation; men da man er gaaet den modsatte Vei, da man, understøttet af det souveraine Monarki, har undergravet hele denne Art af Aristokrati, er en saadan Arvelighed umulig, da den kun kan bygges paa Jordhuse, og jeg maa her gjenkalde, hvad jeg tidligere har havt den Ære at gjøre opmærksom paa, at det kun er Erkjendelsens Aristokrati, der fortiden kan vinde Herredømme.